

№ 23716.

4.17

ΣΥΝΟΨΙΣ
 ΤΗΣ
ΙΕΡΑΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ.

ΥΠΟ
Α. ΚΟΡΑΗ.

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ ΤΩΝ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ.

BIBLIΟΘΗΚΗ
 ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ
 ΑΘΗΝΩΝ
 1934/4 15

ΕΝ ΤΡΙΠΟΛΕΙ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ καὶ ΒΙΒΛΟΠΩΛΕΙΟΝ «ἡ Ἀρχαδία.»
 ΙΩ. Π. ΣΑΛΑΠΑΤΑ καὶ ΙΩ. Α. ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ.

1872.

1878

СВЯТЫЕ

ПИСЬМА

СВЯТЫХ АПОСТОЛ

И

СВЯТЫХ

ОТЕЦ НАШЕХ

И

СВЯТЫХ

СВЯТЫХ АПОСТОЛ И СВЯТЫХ ОТЕЦ НАШЕХ

1878

ΣΥΝΟΨΙΣ

ΤΗΣ

ΙΕΡΑΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Περιέχον ἀπὸ κτίσεως κόσμου ἕως τὸν τοῦ
Κατακλυσμοῦ καιρὸν.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ. Τίς ἔκτισε τὸν κόσμον;

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ. Ὁ Θεὸς, ἔκτισε τὸν κόσμον, καὶ ὅλα ὅσα
εὑρίσκονται εἰς τὸν κόσμον· διὰ τοῦτο ὁ Θεὸς λέγεται
ποιητὴς τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς Γῆς καὶ ὅλων τῶν πραγμάτων.

Ερ. Πότε ἐκτίσθη ὁ κόσμος;

Απ. Ὁ κόσμος ἐκτίσθη πέντε χιλιάδας καὶ πεντακο-
σίους ἑπτὰ χρόνους πρὸ τοῦ νὰ γεννηθῇ ὁ Χριστὸς ἐπὶ τῆς γῆς.

Ερ. Ἀπὸ τί καὶ πῶς ἔκτισεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον;

Απ. Ἀπὸ τὸ μηδὲν ἔκτισεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον εἰς ἕξ
ἡμέρας μὲ μόνον τὸν λόγον αὐτοῦ.

Ερ. Τίς ἦτον ὁ πρῶτος ἄνθρωπος;

Απ. Ὁ πρῶτος ἄνθρωπος ἦτον ὁ Ἀδάμ.

Ερ. Εἰς ποίαν κατάστασιν ἐπλάσθη ὁ Ἀδάμ;

Απ. Ὁ Ἀδάμ ἐπλάσθη κατ' εἰκόνα Θεοῦ· καὶ ὁ Θεὸς ἔδωκεν εἰς αὐτὸν τὴν δεσποτεῖαν ἐπάνω εἰς τὰ ζῶα.

Ερ. Κατὰ τί ἦτον ὁμοιος ὁ ἄνθρωπος μετὸν Θεόν;

Απ. Ὁ ἄνθρωπος ἦτον ὁμοιος μετὸν Θεὸν κατὰ τὴν ὑπεροχὴν τῆς φύσεως, τὴν ὁποίαν εἶχε δώσει εἰς αὐτὸν ὁ Θεός, καθὼς καὶ κατὰ τὴν ἀκκαίαν καὶ ἀγιότητα.

Ερ. Κατὰ τί φαίνεται ἡ ὑπεροχὴ τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως;

Απ. Καθ' ὅτι ὁ Θεὸς δὲν ἔδωκε μόνον σῶμα εἰς τὸν ἄνθρωπον, καθὼς καὶ εἰς τὰ ζῶα, ἀλλὰ τὸν ἐστόλισε μετὰ λόγον καὶ νοῦν καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτὸν ψυχὴν πνευματικὴν καὶ ἀθάνατον, διὰ τῆς ὁποίας δύναται νὰ γνωρίσῃ τὸν Δημιουργόν του.

Ερ. Ποῦ ἐτέθη ὁ Ἀδάμ ἀφοῦ ἐπλάσθη;

Απ. Ὁ Ἀδάμ ἐτέθη εἰς τὸν κήπον τῆς Ἐδέμ, ὁμοῦ μετὰ τὴν Εὐάν τὴν γυναῖκά του.

Ερ. Ποῦ εὗρθηκε τὴν Εὐάν;

Απ. Ὁ Θεὸς εἶχε πλάσει καὶ αὐτὴν ἀπὸ μίαν πλευρὰν τοῦ Ἀδάμ.

Ερ. Ἦτον τότε ἀμαρτωλὸς ὁ Ἀδάμ;

Απ. Ὁχι· ὁ Ἀδάμ ἦτον ἀθῶος καὶ ἤθελε ζῆσει διὰ παντός εὐδαίμων, ἐὰν δὲν παρήκουε τοῦ Θεοῦ.

Ερ. Ποῖον ἦτο τὸ ἀμάρτημα τοῦ Ἀδάμ;

Απ. Ὁ Ἀδάμ ἠμάρτησε, διότι παρακούων τὴν προσηγορίαν τοῦ Θεοῦ ἔφαγε τὸν καρπὸν ἐκείνου τοῦ δένδρου, τὸ ὁποῖον ὠνομάζετο « ξύλον τοῦ γινώσκειν καλὸν καὶ πονηρὸν. »

Ερ. Ποίος παρεκίνησε τὸν Ἀδὰμ νὰ παραβῆ τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ;

Απ. Εὗα ἡ γυνή του, ἡ ὁποία ἐπλανήθη ἀπὸ τὸν ὄφιν, ἤγουν τὸν Διάβολον.

Ερ. Ποία ἐστάθη ἡ παιδεία τῆς ἀμαρτίας τοῦ Ἀδάμ;

Απ. Ὁ Θεὸς ἐπαίδευσεν τὸν Ἀδὰμ με τοῦτο, νὰ τὸν ὑποβάλλῃ δηλαδὴ εἰς τὰς δυστυχίας τῆς παρούσης ζωῆς καὶ εἰς τὸν θάνατον.

Ερ. Τί κακὸν ἐπροξένησεν ἡ ἀμαρτία τοῦ Ἀδάμ εἰς τοὺς ἀπογόνους αὐτοῦ;

Απ. Διὰ τῆς ἀμαρτίας τοῦ Ἀδάμ κατεστάθησαν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἀμαρτωλοὶ καὶ θνητοί.

Ερ. Τί ὑπεσχέθη ὁ Θεὸς ἀφοῦ ἡμάρτησεν ὁ Ἀδάμ;

Απ. Ὁ Θεὸς ὑπεσχέθη ὅτι τὸ σπέρμα τῆς γυναικὸς ἐμελλε νὰ συντρίψῃ τὴν κεφαλὴν τοῦ ὄφιν.

Ερ. Τί ἐσήμεαιεν αὐτὴ ἡ ὑπόσχεσις;

Απ. Αὐτὴ ἐσήμεαιεν ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς, (ὅστις ἐμελλε νὰ γεννηθῆ ἐκ τῆς Παρθένου), ἐμελλε νὰ ἐλευθερώσῃ τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ διαβόλου, ἤγουν τῆς ἀμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου.

Ερ. Τί μᾶς διδάσκει ἡ γραφὴ διὰ τὴν ζωὴν τῶν πρώτων ἀνθρώπων;

Απ. Ἡ Γραφὴ μᾶς διδάσκει, ὅτι οἱ ἄνθρωποι ἐζῶν τότε πολλὰ περισσότερον καιρὸν, ἀφ' ὅ,τι ζῶσι τὴν σήμερον.

Ερ. Τί πρέπει νὰ σημειώσωμεν εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν ἀπογόνων τοῦ Ἀδάμ;

Απ. Πρέπει νὰ σημειώσωμεν, ὅτι ἡ ἀμαρτία ἤρχισε νὰ βασιλεύῃ εὐθύς μετὰ τὴν δημιουργίαν.

Ερ. Τί παραδείγματα ἔχομεν τούτων ;

Απ. Ἐχομεν τὸ παράδειγμα τοῦ Κάϊν, υἱοῦ τοῦ Ἀδάμ.

Ερ. Ὅποιαν ἁμαρτίαν ἔκαμεν ὁ Κάϊν ;

Απ. Ὁ Κάϊν ἐφόνευσε διὰ φθόνον Ἀβελ τὸν ἀδελφόν του, καὶ ἐγέννησεν ἀσεβεῖς ἀπογόνους.

Ερ. Ποῖον υἷον ἔδωκεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν Ἀδάμ ἀποῦ ἐφορεύθη ὁ Ἀβελ ;

Απ. Ἐδωκεν εἰς αὐτὸν τὸν Σῆθ, ἀπὸ δὲ τὴν γενεάν αὐτοῦ ἐλατρεύθη ὁ Θεὸς μερικὸν καιρὸν.

Ερ. Ποῖος ἐστάθη ὀνομαστότερος ἀπὸ τοὺς Πατριάρχας ἀπογόνους τοῦ Σῆθ ;

Απ. Ὁ Ἐνώχ, διὰ τὸν ὁπῶρον ἡ Γραφή λέγει ὅτι ἦτον ἅγιος ἄνθρωπος, ὅτι περιεπάτησε μετὰ τὸν Θεὸν, καὶ ὅτι δὲν ἀπέθανεν, ἀλλὰ τὸν ἀνέλαβεν ὁ Θεὸς ἀπὸ τὸν κόσμον.

Ερ. Διατί ἀνελήφθη τοιοῦτοτρόπως ὁ Ἐνώχ ;

Απ. Ὁ Ἐνώχ ἀνελήφθη διὰ τὴν εὐσεβειάν του, καὶ νὰ μάθωσιν ἐκεῖνου τοῦ καιροῦ οἱ ἄνθρωποι, ὅτι εἶναι ἀμοιβαί διὰ τοὺς καλοὺς ἀνθρώπους μετὰ τὴν παρούσαν ζωὴν.

Ερ. Τί συνέβη εἰς τοὺς ἀπογόνους τοῦ Σῆθ μετὰ καιρὸν ;

Απ. Οἱ ἀπόγονοι τοῦ Σῆθ διεφθάρησαν, διότι ἐσυγγέμειυσαν μετὰ τοὺς ἀσεβεῖς ἀπογόνους τοῦ Κάϊν.

Ερ. Τί συνέβη ἐκ τούτου ;

Απ. Ἡ γῆ ἐγεμίσθη ἀπὸ κακίας, καὶ ὁ Θεὸς ἔστειλε τὸν κατακλυσμὸν, ὁ ὁποῖος ἐπνίξεν ὅλους τοὺς ἀνθρώπους.

Ερ. Ποῖος ἐσώθη ἀπὸ τὸν κατακλυσμὸν ;

Απ. Ὁ Θεὸς ἔσωσε τὸν Νῶε ἀπὸ τὸν κατακλυσμὸν, διότι ἦτον ἄνθρωπος τέλειος καὶ εὐσεβής.

Ερ. Πῶς ἐσώθη ὁ Νῶε ἀπὸ τὸν οἰκουμενικὸν κατακλυσμόν;

Απ. Αὐτὸς εἰσέβη μὲ τὴν οἰκογένειάν του εἰς τὴν κιβωτὸν, τὴν ὁποίαν εἶχε κτίσει κατὰ προσταγὴν τοῦ Θεοῦ.

Ερ. Ἡ ἐνθύμησις τοῦ κατακλυσμοῦ δὲν σώζεται ἀλλαγῆς παρὰ εἰς τὴν Ἀγίαν Γραφήν;

Απ. Αὐτὴ σώζεται εἰς τοὺς παλαιούς καιροὺς μεταξύ τῶν περισσοτέρων ἐθνῶν.

Ερ. Πότε συνέβη ὁ κατακλυσμός;

Απ. Ὁ κατακλυσμός συνέβη δύο χιλιάδας καὶ διακοσίου, τεσσαράκοντα δύο χρόνους ἀφοῦ ἐκτίσθη ὁ κόσμος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ ἕως τῆς κλήσεως
τοῦ Ἀβραάμ.

Ερ. Τί συνέβη ἀφοῦ ἐξηράνθη τὸ ὕδωρ τοῦ κατακλυσμοῦ;

Απ. Ὁ Νῶε ἐκβῆκεν ἀπὸ τὴν κιβωτὸν μὲ τὴν γυναῖκά του, τοὺς τρεῖς υἱοὺς, καὶ τὰς γυναῖκας τῶν υἱῶν του.

Ερ. Τί ἔκαμεν ὁ Θεὸς εὐθὺς μετὰ τὸν κατακλυσμόν;

Απ. Ὁ Θεὸς ἔκαμε διαθήκην μὲ τὸν Νῶε καὶ μὲ τοὺς ἀπογόνους του, ὑπεσχέθη νὰ μὴ στείλῃ πλέον κατακλυσμόν διὰ νὰ ἀφανίσῃ τὴν γῆν, καὶ ἀνεκαίνισε τοὺς φυσικοὺς νόμους, διὰ νὰ ἀποτρέψῃ τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ τὴν ἀσέβειαν καὶ τὴν κακίαν.

Ερ. Ποιοὶ ἦσαν οἱ τρεῖς υἱοὶ τοῦ Νῶε;

Απ. Οἱ τρεῖς υἱοὶ τοῦ Νῶε ἦσαν ὁ Σὴθ, ὁ Χάμ, καὶ ὁ

Ἰάφεθ, καὶ ἀπὸ τούτους τοὺς τρεῖς κατάγονται ὅλα τὰ ἔθνη τοῦ κόσμου, καθὼς φαίνεται εἰς τὸ δέκατον κεφάλαιον τῆς Γενέσεως.

Ερ. Ποῦ ἐκατοίκησαν οἱ ἀπόγονοι τῶν τριῶν υἱῶν τοῦ Νῶε;

Απ. Οἱ ἀπόγονοι τοῦ Σήθ ἐκατοίκησαν οἱ περισσότεροι εἰς τὴν Ἀσίαν· οἱ ἀπόγονοι τοῦ Χάμ εἰς τὴν Ἀφρικὴν, καὶ οἱ ἀπόγονοι τοῦ Ἰάφεθ εἰς τὴν Εὐρώπην.

Ερ. Τί ἐπεχείρησαν οἱ ἄνθρωποι νὰ κάμωσιν ὀλίγον ἔπειτα μετὰ τὸν κατακλυσμὸν;

Απ. Ἐπεχείρησαν νὰ κτίσωσι μίαν πόλιν καὶ ἓνα Πύργον ὑψηλότατον· ἡ πόλις ὠνομάσθη ἔπειτα Βαβέλ, ἡγοῦν σύγχρισις.

Ερ. Διὰ ποίαν αἰτίαν ἔκτιζον αὐτὴν τὴν πόλιν;

Απ. Τὴν ἔκτιζον διὰ φιλοδοξίαν καὶ διὰ νὰ μὴ διασκορῶσιν ἐπάνω εἰς τὴν γῆν.

Ερ. Τοὺς ἀφῆκεν ὁ Θεὸς νὰ ἐκτελέσωσιν αὐτὴν τὴν ἐπιχείρησιν;

Απ. Ὁχι· ὁ Θεὸς ἐσύγχισε καὶ ἥλλαξε τὴν γλῶσσαν αὐτῶν εἰς τρόπον, ὥστε δὲν ἐκαταλάμβανε πλέον ὁ ἓνας τὸν ἄλλον, τοῦτο τοὺς ἠνάγκασε νὰ χωρισθῶσιν.

Ερ. Ἀφοῦ διεσκορπίσθησαν οἱ ἄνθρωποι, ποία μεταβολὴ συνέβη εἰς τὴν θρησκείαν;

Απ. Ἡ εἰδωλολατρεία ἤρχισε νὰ σφραγιώνηται εἰς τὸν κόσμον.

Ερ. Τί πρᾶγμα εἶναι ἡ εἰδωλολατρεία;

Απ. Εἰδωλολατρεία λέγεται ἡ λατρεία, τὴν ὁποίαν προσφέρουσιν οἱ ἄνθρωποι εἰς τοὺς ψευδεῖς Θεοὺς καὶ εἰς τὰ κτίσματα.

Ερ. Πῶς ἐστερεώθη ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἡ εἰδωλολατρεία ;

Απ. Οἱ ἄνθρωποι ἤρχισαν ἀπὸ τοῦ νὰ προσκυνῶσι τὸν ἀληθῆ Θεὸν ὑποκάτω εἰς εἰδῶλα σωματικά, καὶ τελευταῖον κατήντησαν εἰς τὸ νὰ ἀφήτῳσι καὶ αὐτὸν τὸν Θεὸν διὰ νὰ λατρεύσωσι τοὺς ψευδεῖς Θεούς.

Ερ. Τί ἔκαμεν ὁ Θεὸς τότε ;

Απ. Ὁ Θεὸς ἀπεφάσισε νὰ ἐκλέξῃ ἕνα λαὸν, εἰς τὸν ὁποῖον ἔπρεπε νὰ φυλαχθῇ ἡ ἀληθῆς θρησκεία, καὶ ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἔμελλε νὰ γεννηθῇ ὁ Μεσσίας.

Ερ. Ποῖος ἦτον ὁ πατὴρ τοῦ λαοῦ τούτου ;

Απ. Ὁ Ἀβραάμ, ὅστις ἐκατοίκει εἰς τὴν γῆν τῶν Χαλδαιῶν, εἰς τὴν πόλιν Ὀρ, καὶ τὸν ὁποῖον ἐκλεξε καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεός.

Ερ. Τί ἐπρόσταξεν ὁ Θεὸς τὸν Ἀβραάμ ;

Απ. Ὁ Θεὸς ἐπρόσταξε τὸν Ἀβραάμ ν' ἀφήσῃ τὴν πατρίδα του, καὶ νὰ ὑπάγῃ εἰς ἄλλην γῆν, τὴν ὁποίαν ὑπεσχέθη νὰ δώσῃ εἰς τοὺς ἀπογόνους του, ἧγουν τὴν γῆν Χαναάν.

Ερ. Πότε ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸν Ἀβραάμ ;

Απ. Ὁ Θεὸς ἐκάλεσεν τὸν Ἀβραάμ εἰς τοὺς χιλίους τριακοσίους τρεῖς χρόνους μετὰ τὸν κατακλυσμὸν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Ἀπὸ τῆς κλήσεως τοῦ Ἀβραάμ ἕως τῆς ἐξόδου τῶν Ἰσραηλιτῶν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον.

Ερ. Τίς ἦλθε μετὰ τὸν Ἀβραάμ εἰς τὴν Χαναάν ;

Απ. Ἀὐτὸς ὁ ἀνεψιός του.

- Ερ. Ἀπὸ ποίους ἦτο κατοικημένη αὐτὴ ἡ γῆ ;
- Απ. Ἦτο κατοικημένη ἀπὸ τοὺς Χανααναίους, οἱ ὅποιοι ἦσαν εἰδωλολάτραι καὶ πολλὰ διεφθαρμένοι.
- Ερ. Εἰς ποίαν πόλιν τῆς γῆς ἐκατοίκησεν ὁ Ἀὼτ ;
- Απ. Ὁ Ἀὼτ ἐκατοίκησεν εἰς τὰ Σόδομα.
- Ερ. Ὅποιοι ἦσαν οἱ κάτοικοι τῶν Σοδόμων ;
- Απ. Οἱ κάτοικοι τῶν Σοδόμων ἔζων εἰς πᾶν εἶδος ἀσωτείας καὶ ἐπραττον μεγαλωτάτας βδελυρίας.
- Ερ. Πῶς ἐπαίδευσεν ὁ Θεὸς τοὺς κατοίκους τῶν Σοδόμων καὶ τῶν ἄλλων πλησιοχώρων πόλεων ;
- Απ. Ὁ Θεὸς ἠφάνισε κατὰ κράτος ἐκείνας τὰς πόλεις καὶ τὴν περίχωρον ὄλην, κατακλυσας αὐτάς με πῦρ ἀπὸ τὸν οὐρανόν.
- Ερ. Συνεθανάτωθη καὶ ὁ Ἀὼτ με τοὺς Σοδομίτας ;
- Απ. Ὁ Θεὸς ἐστείλε δύο ἀγγέλους διὰ νὰ ἐκβάλωσι τὸν Ἀὼτ με τὰς θυγατέρας του ἀπὸ τὰ Σόδομα.
- Ερ. Διατί ἐσώθη ὁ Ἀὼτ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ;
- Απ. Διότι ἦτο καλὸς ἄνθρωπος.
- Ερ. Εἶχε τέκνα ὁ Ἀβραὰμ ὅταν ἦλθεν εἰς τὴν γῆν Χαναάν ;
- Απ. Μῆτε τέκνα εἶχε, μῆτε ἐλπίς ἦτο νὰ γεννήσῃ, διότι ἦτο στεῖρα καὶ γραία, Σάρρα ἡ γυνὴ του.
- Ερ. Ὁ Ἀβραὰμ δὲν ἐγέννησεν υἱὸν μετέπειτα ;
- Απ. Ὁ Ἀβραὰμ εἰς ἡλικίαν χρόνων ἑκατὸν ἐγέννησεν τὸν Ἰσαὰκ, τὸ ὅποιον ἦτο θαῦμα.
- Ερ. Πόσος ἦεν ὁ υἱὸς τοῦ Ἰσαὰκ ;
- Απ. Ὁ υἱὸς τοῦ Ἰσαὰκ, τὸν ὅποιον ἐκλεξεν ὁ Θεὸς ἦτον ὁ Ἰακώβ.
- Ερ. Πόσους υἱοὺς ἐγέννησεν ὁ Ἰακώβ ;
- Απ. Ὁ Ἰακώβ ἐγέννησεν υἱοὺς δώδεκα, οἱ ὅποιοι ἐσά-

ἦσαν πατριάρχαι τῶν δώδεκα φυλῶν τοῦ Ἰσραήλ:

Ποῖαι ἦσαν αἱ πρῶται ἀπ' αὐτὰς τὰς φυλάς;

Απ. Αἱ πρῶται φυλαὶ ἦσαν τοῦ Δευὶ καὶ τοῦ Ἰούδα;

Ερ. Τί ἐξάίρετον εἶχεν ἡ φυλὴ τοῦ Δευὶ;

Απ. Οἱ ἱερεῖς καὶ διάκονοι τῆς θρησκείας ἐγένοντο πάν-
τοτε ἀπ' αὐτὴν τὴν φυλὴν.

Ερ. Τί ἐξάίρετον εἶχεν ἡ φυλὴ τοῦ Ἰούδα;

Απ. Ἡ φυλὴ τοῦ Ἰούδα ἐστάθη κραταιοτάτη αὕτη
εἶχε χρόνους πολλοὺς τὴν βασιλικὴν ἐξουσίαν, καὶ ἀπ' αὐ-
τὴν ἐμελλε νὰ γεννηθῇ ὁ Μεσσίας.

Ερ. Ποῖος ἀπὸ τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἰακῶβ ὑπῆγεν εἰς τὴν Αἴγυπτον;

Απ. Ὁ Ἰωσήφ τὸν ὑποῖον ἐπώλησαν οἱ ἀδελφοὶ τοῦ
διὰ φθόνον.

Ερ. Τί συνέβη εἰς τὸν Ἰωσήφ ὅταν ἦλθεν εἰς τὴν Αἴγυπτον;

Απ. Ὁ Θεὸς τὸν ὑλόγησε διὰ τὴν φρόνησιν καὶ ἀρετὴν
του καὶ μετὰ δεκατρεῖς χρόνους κατεστάθη κυβερνήτης ὅλης
ἐκείνης τῆς Βασιλείας.

Ερ. Ἰακῶβ, πατὴρ τοῦ Ἰωσήφ, ἦλθεν εἰς τὴν Αἴγυπτον;

Απ. Ἡ πείνα ἠνάγκασε τὸν Ἰακῶβ ν' ἀφήσῃ τὴν γῆν
Χαναάν, καὶ ἔλθῃ εἰς τὴν Αἴγυπτον μὲ ὅλην τὴν οἰκογέν-
ειάν του, ὅπου τὸν ὑπεδέχθη Ἰωσήφ ὁ υἱὸς του.

Ερ. Εἰς ποίαν κατάστασιν κατήντησαν οἱ ἀπόγονοι τοῦ Ἰακῶβ
εἰς τὴν Αἴγυπτον;

Απ. Αὐτοὶ ἐπλυθηθήθησαν καὶ ἐκραταιώθησαν κατὰ πολ-
λὰ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἰωσήφ.

Ερ. Ἐμείναν αὐτοὶ πάντοτε εἰς τὴν Αἴγυπτον;

Απ. Ὅχι· μετὰ διακοσίους σχεδὸν χρόνους ἀνέβη εἰς
τὸν θρόνον βασιλεὺς, ὁ ὁποῖος ἐπεχείρησε νὰ τοὺς ἀφανίσῃ.

Ερ. Τίνα ἔστειλε τότε ὁ Θεὸς διὰ νὰ ἐλευθερώσῃ τὸν λαὸν τοῦ Ἰσραὴλ;

Απ. Ὁ Θεὸς ἔστειλε τὸν Μωϋσῆν, ὁ ὁποῖος ἐστάθη μέγας Προφήτης καὶ ἐλευθερωτὴς τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ερ. Πῶς κατέπεισεν ὁ Μωϋσῆς τὸν βασιλέα τῆς Αἴγυπτου ν' ἀφήσῃ τὸν λαὸν τοῦ Ἰσραὴλ νὰ ἐκβῆ ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον;

Απ. Ὁ Μωϋσῆς ἔκαμε διάφορα θαύματα, καὶ ἐπαίδευσε τὴν Αἴγυπτον μεδέκα μεγάλας πληγὰς, ἀπὸ τὰς ὁποίας ἡ ἐσχάτη ἦτο νὰ θανατώσῃ ἕνας Ἄγγελος, εἰς μίαν νύκτα, ὅλα τὰ πρωτότοκα τῶν Αἰγυπτίων.

Ερ. Τί ἔπραξε τότε ὁ Θεὸς εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ;

Απ. Ἡ Θεὸς ἐπρόσταξεν αὐτοὺς νὰ σφάζωσιν ἕν πρόβατον ὁ καθεὶς εἰς τὸν οἶκόν του, καὶ νὰ φάγωσι με ἄζυμα, τὰς δὲ θύρας τῶν ὑπητηίων νὰ χρίσωσι με τὸ αἷμα τοῦ προβάτου, διὰ νὰ μὴ ἐμβῆ εἰς αὐτὰ ὁ ἔξολοθρευτὴς Ἄγγελος.

Ερ. Πῶς ὀνομάζεται ἡ τελετὴ αὕτη;

Απ. Αὕτῃ ὀνομάσθη Πάσχα καὶ οἱ Ἰουδαῖοι τὸ ἐώρταζον κάθε χρόνον.

Ερ. Πῶς τὸ ἐώρταζον;

Απ. Ἐσφαζον καὶ ἔτρωγον τὸ πρόβατον· ἔτρωγον δὲ καὶ ἐπτὰ ἡμέρας ἄζυμα, εἰς ἐνθύμησιν τοῦ ὅτι ὁ Θεὸς τοὺς εὔγαλεν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον.

Ερ. Τί ἔκαμαν οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ, ἀφοῦ ἐώρτασαν τὸ Πάσχα εἰς τὴν Αἴγυπτον;

Απ. Ἐφυγαν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον ἔχοντες ὁδηγὸν τὸν Μωϋσῆν.

Ερ. Πόσοι χρόνοι ἐπέρασαν ἀπὸ τῆς προσκλήσεως τοῦ Ἀβραάμ ἕως τῆς ἀναχωρήσεως τῶν Ἰσραηλιτῶν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον;

Απ. Τετρακόσιοι εἰκοσιεννέα χρόνοι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Ἀπὸ τῆς ἐξόδου τῶν Ἰσραηλιτῶν ἐξ Αἰγύπτου ἕως τῆς οἰκοδομῆς τοῦ ναοῦ τοῦ Σολομῶντος.

Ερ. Τί ἔκαμεν ὁ βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου, ἀφ' οὗ ἔφυγαν οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραήλ;

Απ. Ὁ βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου τοὺς ἐδίωξε μὲ τὸ στράτευμά του καὶ τοὺς ἔφθασεν εἰς τὸ χεῖλος τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης.

Ερ. Πῶς ἐσώθησαν οἱ Ἰσραηλίται;

Απ. Ὁ Θεὸς ἐχώρισε τὰ νερὰ τῆς θαλάσσης καὶ ὁ λαὸς ἐπέρασε χωρὶς νὰ βραχῶσιν οἱ πόδες των.

Ερ. Τί συνέβη εἰς τὸν βασιλέα τῆς Αἰγύπτου;

Απ. Ἡθέλησε καὶ αὐτὸς νὰ περάσῃ κατόπιν τῶν Ἰσραηλιτῶν, ἀλλὰ τὰ νερὰ ἐστράφησαν πάλιν εἰς τὸν τόπον των καὶ τὸν ἐπνίξαν μὲ ὄλην τὴν στρατιάν.

Ερ. Τί ἔκαμεν ὁ Θεὸς πενήτηντα ἡμέρας μετὰ τὴν ἐξοδὸν ἀπὸ τὴν Αἰγύπτον;

Απ. Ὁ Θεὸς ἐφανερώσεν ἐπάνω εἰς τὸ ὄρος Σινᾶ τὰς δέκα ἐντολάς τοῦ Νόμου.

Ερ. Δὲν ἔδωκεν ὁ Θεὸς ἄλλους νόμους εἰς τὸν λαὸν τοῦτον παρὰ τοὺς ἠθικοὺς νόμους τοῦ Δεκαλόγου;

Απ. Ὁ Θεὸς ἔδωκεν εἰς αὐτὸν διαφοροὺς ἄλλους νόμους πολιτικούς καὶ ἱερουργικούς.

Ερ. Ποίους ὀνομάζεις νόμους πολιτικούς;

Απ. Νόμοι πολιτικοὶ ἦσαν ἐκεῖνοι, ὅσοι διέτασσον τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ, καὶ ἀπέβλεπον εἰς τὸ νὰ φυλάττηται ἡ τάξις καὶ ἡ δικαιοσύνη εἰς τὴν πολιτικὴν κοινωνίαν.

Ερ. Καὶ ποίους λέγεις ἱερουργικούς νόμους ;

Απ. Οἱ ἱερουργικοί νόμοι διέτασσαν τὰς τελετὰς ἢ τὰς ἐξωτερικὰς πράξεις τῆς θείας λατρείας, οἷον τὰς θυσίας, τὰς προσφορὰς, τὰς ἐορτὰς καὶ ἄλλα τοιαῦτα.

Ερ. Ὁ λαὸς τοῦ Ἰσραὴλ ἐπῆγεν εὐθὺς εἰς τὴν γῆν Χαναάν ;

Απ. Ὁ λαὸς οὗτος διέτριψε χρόνους τεσσαράκοντα εἰς τὴν ἔρημον, πρὸ τοῦ νὰ ἐμβῆ εἰς ἐκείνην τὴν γῆν.

Ερ. Πῶς ἔζησαν εἰς τὴν ἔρημον τοὺς τεσσαράκοντα τούτους χρόνους ;

Απ. Ὁ Θεὸς τὸν ἔθρεψε θαυμασίως μὲ τὸ μάννα, τὸ ὑποῖον ἔστειλε καθ' ἡμέραν, πλὴν τοῦ Σαββάτου.

Ερ. Εἰσέζη καὶ ὁ Μωϋσῆς μὲ τὸν λαὸν εἰς τὴν γῆν Χαναάν ;

Απ. Ὁχι· αὐτὸς ἀπέθανεν ὅταν ἐτελειώσαν οἱ τεσσαράκοντα χρόνοι.

Ερ. Τίς ἔλαβε τὸν τόπον τοῦ Μωϋσέως μετὰ τὸν θάνατόν του ;

Απ. Ὁ Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ, τὸν ὁποῖον ἐκλεξεν ὁ Θεὸς Διάδοχον τοῦ Μωϋσέως.

Ερ. Τί ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς ;

Απ. Ὁ Ἰησοῦς ἐνίκησε μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ, τοὺς βασιλεῖς καὶ τὰ ἔθνη τῆς γῆς Χαναάν, καὶ κατοίκησεν εἰς αὐτὴν τὸν λαὸν τοῦ Ἰσραὴλ.

Ερ. Τίς ἐκυβέρνησε τὸν λαὸν τοῦτον μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἰησοῦ ;

Απ. Ὁ λαὸς τοῦ Ἰσραὴλ ἐκυβερνήθη ἀπὸ κριτὰς, τοὺς ὁποίους ἤγειρεν ὁ Θεὸς ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν καὶ τῶν ὁποίων ὁ τελευταῖος ἦτον ὁ Προφήτης Σαμουὴλ.

Ερ. Ποία μεταβολὴ συνέβη μετέπειτα εἰς τὴν κυβέρνησιν τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ ;

Απ. Ὁ λαὸς ἐζήτησε βασιλέα καὶ πρῶτος βασιλεὺς ἐστὶν

θη ὁ Σαούλ, τὸν ὁποῖον κατέστησεν ὁ προφήτης Σαμουὴλ μετὰ τὴν προσταγὴν τοῦ Θεοῦ.

Ερ. Τίς ἐβασίλευσε μετὰ τὸν Σαούλ;

Απ. Ἐπειδὴ ἀπεβλήθη ἀπὸ τὸν Θεὸν ὁ Σαούλ διὰ τὴν παρακοὴν του, ἔχρισεν ὁ προφήτης Σαμουὴλ τὸν Δαβίδ, ὅστις ἦτον ὁ δεῦτερος βασιλεὺς.

Ερ. Τί ἦτον ὁ Δαβίδ;

Απ. Ὁ Δαβίδ ἦτο βασιλεὺς καὶ προφήτης, καὶ αὐτὸς συνέγραψε τοὺς περισσοτέρους ψαλμοὺς τοῦ ψαλτηρίου.

Ερ. Τίς ἐβασίλευσε μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Δαβίδ;

Απ. Ὁ Σολομών ὁ υἱὸς του, ὅστις ἔδειξε μεγάλην σοφίαν καὶ πολλὴν εὐσέβειαν κατ' ἀρχὰς τῆς βασιλείας του.

Ερ. Τί ἀξιωμακροῦμενον ἔκαμεν ὁ Σολομών;

Απ. Ὁ Σολομών ἐκτίσεν τὸν μεγαλοπρεπέστατον Ναὸν τῆς Ἱερουσαλήμ.

Ερ. Τί ἔκαμεν ὁ Σολομών εἰς τὸ γῆράς του;

Απ. Ἐπλανήθη ἀπὸ τὰς γυναϊκάς του, καὶ διεφθάρη τόσο ὥστε νὰ εἰσαῖξη τὴν εἰδωλολατρείαν, διὰ τὸ ὁποῖον ἤλθεν ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν βασιλείαν καὶ εἰς τοὺς ἀπογόνους του.

Ερ. Πότε ἐκτίσθη ὁ ναὸς τῆς Ἱερουσαλήμ;

Απ. Ὁ ναὸς τῆς Ἱερουσαλήμ ἐκτίσθη πεντακοσίους εἴκοσι χρόνους μετὰ τὴν ἐξόδον τῆς Αἰγύπτου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Ἄπὸ τῆς οἰκοδομῆς τοῦ ναοῦ τοῦ Σολομῶντος ἕως τῆς αἰχμαλωσίας τῆς Βαβυλῶνος.

Ερ. Τίς ἐβασίλευσε μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Σολομῶντος;

Απ. Ὁ Ῥοβοάμ ὁ υἱὸς του.

Ερ. Τί συνέβη κατ' ἀρχὰς τῆς βασιλείας τοῦ Ῥοβοάμ;

Απ. Αἱ δέκα φυλαὶ ἀπέστησαν ἀπὸ τὴν ὑποταγὴν του καὶ δὲν ἐβασίλευε πλέον εἰμὴ τῶν δύο φυλῶν, ἧγουν τοῦ Ἰούδα καὶ τοῦ Βενιαμίν.

Ερ. Πόσαι βασιλείαι κατεστάθησαν τότε;

Απ. Δύο ἦγουν ἡ βασιλεία τοῦ Ἰούδα καὶ ἡ βασιλεία τοῦ Ἰσραήλ.

Ερ. Ἀπὸ ποίας φυλᾶς συνίστατο ἡ βασιλεία τοῦ Ἰούδα;

Απ. Ἀπὸ τὰς δύο φυλᾶς αἰ ὁποῖαι ἔμενον εἰς τὴν ὑποταγὴν τοῦ Ῥοβοάμ υἱοῦ τοῦ Σολομῶντος.

Ερ. Πόσας φυλᾶς περιεῖχεν ἡ βασιλεία τοῦ Ἰσραήλ;

Απ. Ἡ βασιλεία τοῦ Ἰσραήλ περιεῖχε τὰς δέκα φυλᾶς, αἱ ὁποῖαι ἀπεχωρίσθησαν ἀπὸ τὰς ἄλλας δύο.

Ερ. Ποῖος ἔγεινε πρῶτος βασιλεὺς τῆς βασιλείας τοῦ Ἰσραήλ;

Απ. Πρῶτος βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ ἐχρημάτισεν ὁ Ἰεροβοάμ.

Ερ. Τί ἔκαμεν ὁ Ἰεροβοάμ εἰς τὰ τῆς θρησκείας;

Απ. Ὁ Ἰεροβοάμ ἔφερε τὴν εἰδωλολατρείαν εἰς τὴν βασιλείαν του, ἐπειδὴ κατεσκεύασε δύο χρυσᾶ μωσχάρια διὰ νὰ προσκυνῶνται ὡς θεοὶ τοῦ Ἰσραήλ.

Ερ. Διατί ἔφερε τὴν εἰδωλολατρείαν ὁ Ἰεροβοάμ;

Απ. Διὰ νὰ ἐμποδίσῃ τοὺς ὑπηκόους αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ νὰ ὑπάγωσιν εἰς Ἱερουσαλὴμ κατὰ τὰς μεγάλας ἐορτάς, καὶ ἐπομένως ἀπὸ τοῦ νὰ ὑποταχθῶσι πάλιν εἰς τοὺς βασιλεῖς τοῦ Ἰούδα.

Ερ. Διέμεινε πάντοτε ἡ εἰδωλολατρεία εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Ἰσραήλ;

Απ. Ὅλοι οἱ βασιλεῖς τοῦ Ἰσραήλ ἦσαν εἰδωλολάτραι, καθὼς ὁ Ἰεροβοάμ τινὲς δὲ ἀπ' αὐτῶν καὶ ἐστερέωσαν φα-

νερά τὴν προσκύνησιν τῶν ψευδῶν θεῶν.

Ερ. Τί ἔκαμεν ὁ Θεὸς διὰ νὰ φυλάξῃ τὴν ἀληθινὴν θρησκείαν μεταξύ τῶν δέκα φυλῶν τοῦ Ἰσραήλ;

Απ. Ἔστειλεν εἰς αὐτοὺς προφῆτας διὰ νὰ τοὺς ἐλέγξωσι διὰ τὰς ἀμαρτίας των, καὶ νὰ τοὺς σύρωσιν ἀπὸ τὴν εἰδωλολατρείαν.

Ερ. Τίς ἐστάθη ὁ ὀνομαστότερος ἀπ' αὐτοὺς τοὺς προφῆτας;

Απ. Ἡλίας ὁ προφήτης περὶφημος, διὰ τὸν μέγαν του ζῆλον, αὐτὸς ἀνελήφθη εἰς τὸν οὐρανὸν, ἀφήσας τὸν προφήτην Ἐλισσαῖον εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.

Ερ. Πότε ἐπροφήτευσεν ὁ Ἡλίας;

Απ. Ὁ Ἡλίας ἐπροφήτευσεν εἰς καιρὸν τοῦ Ἀχαάβ, ἀσεβοῦς καὶ διώκτου βασιλέως τοῦ Ἰσραήλ.

Ερ. Πόσον καιρὸν διέμεινε ἡ βασιλεία τοῦ Ἰσραήλ;

Απ. Ἡ βασιλεία τοῦ Ἰσραήλ διέμεινε διακοσίους πεντήκοντα σχεδὸν χρόνους, ἕως τῆς βασιλείας τοῦ Ὡσηὲ, εἰς καιρὸν τοῦ ὁποίου ἠφανίσθη.

Ερ. Τίς ἠράνισεν αὐτὴν τὴν βασιλείαν;

Απ. Σαλμανάσσορος ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀσυρίας, ὅστις, ἔλαβε τὴν Σαμάρειαν, μητρόπολιν τῆς βασιλείας τοῦ Ἰσραήλ καὶ ἔφερε τὰς δέκα φυλάς εἰς τὴν Ἀσυρίαν, ἐκ τῆς ὁποίας ἔπειτα διεσκορπίσθησαν εἰς διαφόρους χώρας.

Ερ. Οἱ Ἰσραηλίται τῶν δέκα φυλῶν ἐπέστρεψαν πάλιν εἰς τὴν πατρίδα των;

Απ. Δὲν ἐπέστρεψαν, εἰμὴ ὀλίγοι τινές, οἱ δὲ περισσότεροι ἔμειναν ἔξω διεσπαρμένοι.

Ερ. Πόσον καιρὸν ἔμεινε περισσότερο ἡ βασιλεία τοῦ Ἰούδα, ἀφοῦ ἠφανίσθη ἡ βασιλεία τοῦ Ἰσραήλ;

Απ. Ἡ βασιλεία τοῦ Ἰούδα διέμεινε ἔτι χρόνους ἑκα-

τὸν τριάκοντα, ἔχουσα μητρόπολιν τὴν Ἱερουσαλήμ.

Ἐρ. Δὲν ἐπροσκυνεῖτο ὁ ἀληθὴς Θεὸς εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ ;

Απ. Ὁ ἀληθὴς Θεὸς ἐπροσκυνεῖτο εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἱερουσαλήμ, τὸν ὁποῖον εἶχε κτίσει ὁ Σολομῶν, ἐχρημάτισαν ὁμῶς καὶ βασιλεῖς ἀσεβεῖς, οἱ ὅποιοι εἰσῆζαν ἐνίοτε τὴν εἰδωλολατρείαν.

Ἐρ. Δὲν ἔσειλεν ὁ Θεὸς προφήτας καὶ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Ἰούδα ;

Απ. Ὁ Θεὸς ἔστειλε τότε πολλοὺς προφήτας, οἷον τὸν Ἡσαΐαν, τὸν Ἱερεμίαν, τὸν Ὡσηε, τὸν Ἀμώς, τὸν Μιχέα, καὶ ἄλλους τινάς.

Ἐρ. Τί ἔπραττον αὐτοὶ οἱ προφῆται ;

Απ. Αὐτοὶ ἐναντιόνοντο εἰς τὴν εἰδωλολατρείαν, καὶ εἰς τὰς παρανομίας τοῦ λαοῦ, ἐνήγγειλον καὶ κρίσεις τοῦ Θεοῦ καὶ ἐπρόλεγον τὴν ἔλευσιν τοῦ Μεσσίαυ.

Ἐρ. Δὲν ἐφάνησαν καὶ εὐσεβεῖς βασιλεῖς εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Ἰούδα ;

Απ. Ἐφάνησαν μερικοὶ βασιλεῖς εὐσεβεῖς καὶ ζηλωταί, οἷον ὁ Ἰωσαφάτ, ὁ Ἰωάθαμ, ὁ Ἐζεκίας, καὶ ὁ Ἰωσίαχ, οἱ ὅποιοι ἐσπούδαταν καὶ ἐκρίζωσιν τὴν εἰδωλολατρείαν καὶ νὰ σύρῃσι τοὺς ὑπηκόους των ἀπὸ τὰς παρανομίας.

Ἐρ. Αἱ συμβουλαὶ τῶν προφητῶν καὶ ἡ φροντίς τῶν εὐσεβῶν τούτων βασιλέων, ἐπέστρεψαν τοῦ Ἰουδαίου ἀπὸ τὴν κακίαν ;

Απ. Ὅχι· οἱ Ἰουδαῖοι ἐπέμενον εἰς τὰς ἀμαρτίας των, διὰ τὰς ὁποίας ὁ Θεὸς ταῦς ἐπαίδευσεν πολλάκις διὰ μέσου τῶν πλησιοχώρων βασιλέων.

Ἐρ. Ἀπὸ τίνα τέλος πάντων ἤρανίσθη ἡ βασιλεία τοῦ Ἰούδα ;

Απ. Ἀπὸ τὸν Ναβουχοδονόσορα βασιλέα τῆς Βαβυλώνας, ὁ ὅποιος ἐπολιόρησε τὴν Ἱερουσαλήμ, (ὅταν ἐβασίλευσε

Σεκίας ὁ τελευταῖος βασιλεὺς τοῦ Ἰουδα), τὴν ἐπέτρε καὶ ἔκαυσε αὐτὴν καὶ τὸν ναόν.

Ερ. Πῶς μετεχειρίσθη τοὺς Ἰουδαίους ὁ Ναβουχοδονόσωρ;

Απ. Ἐφόνευσε πολλοτάτους, μετέφερεν ὅλους σχεδὸν τοὺς λοιποὺς εἰς τὴν Βαβυλῶνα.

Ερ. Πότε συνέβη τοῦτο;

Απ. Ἡ Ἱερουσαλὴμ ἠφανίσθη ἀπὸ τὸν Ναβουχοδονόσορα τριακοσίους εἴκοσι τέσσαρας χρόνους, ἀφοῦ ἔκτισε τὸν Ναόν ὁ Σολομών, καὶ πεντακοσίους ὀγδοήκοντα ἑνῆα χρόνους, πρὶν γὰ γεννηθῆ ὁ Χριστός.

ΚΕΦΕΛΑΙΟΝ ΕΚΤΟΝ.

Ἄπο τῆς Αἰχμαλωσίας τῆς Βαβυλῶνος ἕως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ερ. Οἱ Ἰουδαῖοι ἔμειναν πολὺν καιρὸν εἰς τὴν Βαβυλῶνα;

Απ. Οἱ Ἰουδαῖοι ἔμειναν δούλοι εἰς τὴν Βαβυλῶνα χρόνους ἑβδομήκοντα, καθὼς ὁ προφήτης Ἰερεμίας τὸ εἶχε προειπεῖ.

Ερ. Ἦτον κανένας προφήτης τὸν καιρὸν ἐκείνον μεταξύ αὐτῶν;

Απ. Ἦσαν ὁ Ἰεζεκιὴλ καὶ ὁ Δανιήλ.

Ερ. Τί συνέβη μετὰ τοὺς ἑβδομήκοντα χρόνους;

Απ. Οἱ Ἰουδαῖοι ἐπέστρεψαν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν.

Ερ. Ποῖος βασιλεὺς ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς τὴν ἄδειαν;

Απ. Ὁ Κῦρος, βασιλεὺς τῆς Περσίας.

Ερ. Εἰς τίνος ὁδηγίαν καὶ κυβέρνησιν ὑποκίτω ἐπέστρεψαν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν οἱ Ἰουδαῖοι;

Απ. Ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν καὶ κυβέρνησιν τοῦ Ζοροβάβελ,

ὅστις ἦτον ἄρχων ἀπὸ τὸ βασιλικὸν αἷμα τοῦ Ἰούδα.

Ερ. Τί ἔκαμαν οἱ Ἰουδαῖοι ἀφοῦ ἐπέστρεψαν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν;

Απ. Ἐπεχείρησαν ν' ἀναγείρωσι τὴν πόλιν καὶ τὸν ναὸν τῆς Ἱερουσαλήμ.

Ερ. Τί τοὺς ἐμπόδισεν ἀπ' αὐτὸ τὸ ἔργον;

Απ. Τοὺς ἐμπόδισαν τὰ πλησιόχωρα ἔθνη εἰς τρόπον, ὥστε διεκόπη τὸ ἔργον, ἕως εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Δαρείου υἱοῦ τοῦ Ὑστάσπου βασιλέως τῆς Περσίας, ὁ ὁποῖος ἐπρόσταξε νὰ τὸν μεταρχίσωσιν.

Ερ. Ποίους προφῆτας ἔστειλεν ὁ Θεὸς τότε;

Απ. Ὁ Θεὸς ἔστειλε τὸν Ἀγγαῖον καὶ Ζαχαρίαν, διὰ νὰ ἐνθαρρύνωσι τοὺς Ἰουδαίους εἰς τὸ ν' ἀποκτήσωσι τὸν ναὸν καὶ τὴν λατρείαν τοῦ Θεοῦ.

Ερ. Ποῖος ἀνήγειρε μετὰ πολλοὺς χρόνους τὰ τεῖχη τῆς Ἱερουσαλήμ;

Απ. Ὁ Νεμίας, τὸν ὁποῖον ἔστειλε κυβερνήτην εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ ὁ βασιλεὺς Ἀρταξέρξης.

Ερ. Τί περισσότερο ἔκαμαν ὁ Νεμίας;

Απ. Ὁ φρόνιμος οὗτος καὶ εὐσεβὴς κυβερνήτης ἀπεκατέστησε τὴν τάξιν, καὶ τῆς πόλεως τὴν καλὴν διοίκησιν.

Ερ. Εἰς πῶς βασιλεῖς ὑποκάτω ἔζησαν οἱ Ἰουδαῖοι ἀφοῦ ἐπέστρεψαν ἀπὸ τὴν Βαβυλῶνα;

Απ. Οἱ Ἰουδαῖοι ἔζησαν πρῶτον ὑποκάτω εἰς τοὺς βασιλεῖς τῆς Περσίας, ἔπειτα ὑπετάχθησαν εἰς τοὺς βασιλεῖς τῆς Συρίας διαδόχους τοῦ μεγάλου Ἀλεξάνδρου.

Ερ. Τί ἔπαθον οἱ Ἰουδαῖοι ὑποκάτω εἰς τοὺς βασιλεῖς τῆς Συρίας;

Απ. Αὐτοὶ ἔπαθον πολλοὺς διωγμοὺς, μάλιστα ἀπὸ τὸν βασιλέα Ἀντίοχον, τὸν ἐπονομαζόμενον Ἐπιφανῆ.

Ερ. Τί ἔκαμεν ὁ βασιλεὺς Ἀντίοχος ;

Απ. Ὁ Ἀντίοχος ἐπόρθησε καὶ ἐμόλυνε τὸν ναὸν τῆς Ἱερουσαλήμ, κατέργησε τὴν λατρείαν τοῦ Θεοῦ χρόνους τρεῖς καὶ μετεχειρίσθη πᾶν εἶδος σκληρότητος, διὰ νὰ ἀναγκάσῃ τοὺς Ἰουδαίους νὰ ἀρνηθῶσι τὴν θρησκείαν των.

Ερ. Τί ἔκαμον τότε οἱ ζηλωταὶ τῶν Ἰουδαίων ;

Απ. Ὁ Ματθαθίας καὶ πολλοὶ ἄλλοι Ἰουδαῖοι ἐσιμώφωνησαν διὰ νὰ ὑπερασπίσωσι τὴν θρησκείαν καὶ τὴν ἐλευθερίαν των.

Ερ. Ἐλαβεν ἔκθασιν καλὴν ὁ σκοπὸς των ;

Απ. Ὁ Ἰούδας ὁ Μακκαβαῖος, ὁ Ἰωνάθας, υἱοὶ καὶ οἱ δύο τοῦ Ματθαθίου, ἐνίκησαν τὸν βασιλέα Ἀντίοχον καὶ ἀπεκατέστησαν τὴν πάλιν θεῖαν λατρείαν.

Ερ. Ἀπὸ τίνα ἐκυβερνήθησαν οἱ Ἰουδαῖοι μετέπειτα ;

Απ. Οἱ Ἰουδαῖοι ἐκυβερνήθησαν χρόνους σχεδὸν ἑκατὸν ἀπὸ τοὺς διαδόχους Ἰούδα τοῦ Μακκαβαίου, οἱ ὅποιοι ἦσαν ἀρχιερεῖς ἔχοντες καὶ τὸν τίτλον τῶν βασιλέων. Αὐτοὶ ὠνομάζοντο Ἀσαμοναῖοι βασιλεῖς.

Ερ. Ποία ἐτάθη μετὰ ταῦτα ἡ κατάστασις τῶν Ἰουδαίων ;

Απ. Οἱ Ἰουδαῖοι ὑπετάχθησαν εἰς τοὺς Ῥωμαίους.

Ερ. Τίνα οἱ Ῥωμαῖοι κατέστησαν βασιλέα ἐπάνω εἰς τοὺς Ἰουδαίους ;

Απ. Τὸν Ἡρώδην τὸν Ἰδουμαῖον, υἱὸν τοῦ Ἀντιπάτρου.

Ερ. Τί περίφημον συνέβη ὅταν ἐβασίλευεν ὁ Ἡρώδης ;

Απ. Εἰς τὸν καιρὸν τῆς βασιλείας τοῦ Ἡρώδου, ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ.

Περὶ τῆς γεννήσεως, ζωῆς, θανάτου, ἀνσπάσεως
καὶ εἰς οὐρανοὺς ἀναλήψεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ερ. Τί πρέπει νὰ σημειώσωμεν διὰ τὸν καιρὸν τῆς ἐλεύσεως τοῦ
Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τὸν Κόσμον;

Απ. Πρέπει νὰ σημειώσωμεν, ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἤλ-
θεν εἰς τὸν κόσμον τὸν καιρὸν ἐκείνον, τὸν ὁποῖον εἶχαν προ-
κηρύξει οἱ προφῆται.

Ερ. Τίς ἀπὸ τοὺς προφῆτας εἶχε προκηρύξει τὸν καιρὸν αὐτὸν
ἐξαιρέτως;

Απ. Ὁ Δαυὶδ εἶχε εἰπεῖ ὅτι ὁ Μεσσίας ἐμελλε νὰ
ἔλθῃ εἰς τὸ τέλος ἑβδομηκοντα ἑβδομάδων, ἐτῶν, ἡγουν
τῶν τετρακοσίων ἑνενήκοντα χρόνων.

Ερ. Ποία ἦτον ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ;

Απ. Ἡ παρθένος Μαρία, μεμνηστευμένη μὲ τὸν Ἰωσήφ,
ὁ ὁποῖος ἦτο τέκτων.

Ερ. Δὲν εἶχε μηνύσει εἰς αὐτὴν ὁ Θεὸς ὅτι ἐμελλε νὰ γενῇ μήτηρ
τοῦ Μεσσία;

Απ. Ὁ Θεὸς εἶχε στείλει τὸν ἄγγελον Γαβριὴλ διὰ νὰ
φανέρωσῃ εἰς αὐτὴν, ὅτι ἐμελλε νὰ συλλάβῃ μὲ τὴν δύ-
ναμιν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καὶ νὰ γεννήσῃ υἱόν, ὅστις
ἐμελλε νὰ ὀνομασθῇ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

Ερ. Ποῦ ἐγεννήθη ὁ Χριστός;

Απ. Εἰς τὴν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας.

Ερ. Ἀπὸ ποίαν φυλὴν καὶ ἀπὸ ποίαν γεννεὰν ἦσαν ἡ Μαρ'α
καὶ ὁ Ἰωσήφ;

Ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ἰούδα καὶ ἀπὸ τὴν γεννεὰν τοῦ
Δαβὶδ.

Ερ. Ποία συμβεβηκότα κατέστησαν περίφημον τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ ;

Απ. Ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον ἀνηγγέλθη ἡ γέννησις αἴτη ἀπὸ τοὺς ἀγγέλους εἰς τοὺς ποιμένας τῆς Βηθλεὲμ, ὃ α εἶπεν ὁ Συμεὼν, ὅτε ἔφεραν τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸν ναὸν, ἔλευσις τῶν τριῶν μάγων ἀπὸ τὴν ἀνατολήν, οἱ ὁποῖοι ἦλθον διὰ νὰ προσκυνήσωσι τὸ θεῖον παιδίον.

Ερ. Τις ἦτον ὁ Πρόδρομος τοῦ Χριστοῦ ;

Απ. Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής, ὅστις ἐγεννήθη ὀλίγον πρό-
τερον τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, μὲ τρόπον παράδοξον.

Ερ. Τι ἔκαμεν Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής διὰ νὰ προετοιμάσῃ τὸν Ἰουδαίου εἰς τὸ νὰ δεχθῶσι τὸν Ἰησοῦν Χριστόν ;

Απ. Αὐτὸς ἐκήρυττε τὴν μετάνοιαν, ἐβάπτιζεν ἐκείνους, ὅσοι ἐπίστευσαν εἰς τὸ κήρυγμά του· ἔλεγεν ὅτι ἤγγικεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν, καὶ ἔμαρτύρει περὶ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ερ. Ἐγνωρίσθη εὐθὺς ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν κόσμον ὅτι ἦτον ὁ Μεσσίας ἡγουν ὁ Χριστός ;

Απ. Ὁ Ἰησοῦς δὲν ἤρχισε νὰ διδάσκῃ παρρησία καὶ νὰ κάμνῃ θαύματα, εἰμὴ εἰς ἡλικίαν τριάκοντα χρόνων.

Ερ. Δὲν ἠθέλησε πρὸς τούτοις νὰ βαπτισθῆ ἀπὸ τὸν Ἰωάννην τὸν βαπτιστὴν ;

Απ. Ναί· καὶ τότε ἠνοιχθη ὁ οὐρανός· τὸ Ἅγιον Πνεῦμα κατέβη εἰς τὸν Ἰησοῦν εἰς εἶδος περιστερᾶς καὶ ἠκούσθη φωνὴ ἀπὸ τὸν οὐρανὸν λέγουσα, « οὗτος ἐστὶν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ἠδόκησα ».

Ερ. Πῶ εὐρίσκειται ἡ ἱστορία τοῦ Χριστοῦ ;

Απ. Εἰς τὰ τέσσαρα Εὐαγγέλια.

Ερ. Τί πρέπει νά σημειώσωμεν ἐξαιρέτως εἰς τὴν ζωὴν τοῦ Χριστοῦ;

Απ. Πρέπει νά σημειώσωμεν τρία πράγματα.

Ερ. Ποῖον εἶναι τὸ πρῶτον;

Απ. Ἡ διδασκαλίᾳ τοῦ Χριστοῦ, ἡ ὁποία εἶναι ὅλη ἁγία καὶ δὲν ἀποβλέπει εἰς ἄλλο, εἰμὴ εἰς τοῦ Θεοῦ τὴν δόξαν, εἰς τὸ νά ἀγιάσῃ τοὺς ἀνθρώπους καὶ νά τοὺς καταστήσῃ εὐδαίμονας.

Ερ. Ποῖον εἶναι τὸ δεύτερον;

Απ. Τὰ θαύματα τὰ ὁποῖα ἔκαμε, καὶ τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς εἶναι μεγαλώτατος.

Ερ. Τί εὐρίσκομεν εἰς τὰ θαύματα τοῦ Κυρίου μας;

Απ. Εὐρίσκομεν ἄπειρον δύναμιν καὶ μεγάλην ἀγαθότητα.

Ερ. Διατί ἔκαμεν ὁ Χριστὸς αὐτὰ τὰ θαύματα;

Απ. Διὰ νά δείξῃ ὅτι ἡ διδασκαλία του ἦτον θεία καὶ ὅτι αὐτὸς ἦτον υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

Ερ. Ποῖον εἶναι τὸ τρίτον, τὸ ὁποῖον πρέπει νά σημειώσωμεν εἰς τὴν ζωὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν;

Απ. Ὅτι ἡ ζωὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν ἦτον ἁγιωτάτη, καὶ εὐρίσκομεν εἰς αὐτὸν τὸ παράδειγμα πάσης ἀρετῆς.

Ερ. Ποῖαι ἀρεταὶ ἐράνησαν μάλιστα εἰς τὴν ζωὴν τοῦ Χριστοῦ;

Απ. Ὁ μέγας, ζῆλος τὸν ὁποῖον εἶχε διὰ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ, ἡ ἀγάπη του, ἡ πραότητα του, ἡ ταπεινοφροσύνη του καὶ μία τελεία ἀρνησις τοῦ κόσμου.

Ερ. Ποῖον εἶχε μαζὴ του ὁ Χριστὸς ὅταν ἦτον ἐπὶ τῆς γῆς;

Απ. Εἶχε τοὺς δώδεκα Ἀποστόλους, τοὺς ὁποίους εἶχεν ἐκλέξει, καὶ πολλοὺς ἄλλους μαθητάς.

Ερ. Πόσον καιρὸν ἐκήρυξεν ὁ Χριστὸς τὴν διακονίαν του εἰς τοὺς Ἰουδαίους ;

Απ. Ὁ Χριστὸς ἐδίδαξε παρρησίᾳ καὶ ἔκαμε θαύματα τέσσαρας σχεδὸν χρόνους.

Ερ. Οἱ Ἰουδαῖοι τὸν ἐδέχθησαν καὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν ;

Απ. Οἱ περισσότεροι τῶν Ἰουδαίων καὶ μάλιστα οἱ πρώτοι τῶν ἀπέβαλαν τὸν Χριστόν.

Ερ. Τί τὸν ἔκαμαν τέλος πάντων καὶ ἕως ποῦ ἔφθασε τὸ μίσος των ;

Απ. Ἔως νὰ τὸν θανατώσωσι μετὰ τὸν σταυρικὸν θάνατον εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ Πάσχα ἀνὰ μέσον δύο ληστῶν.

Ερ. Τίς τὸν ἔθαψεν ;

Απ. Ἰωσήφ ὁ Ἀριμαθαίας, ὅστις τὸν ἔβαλεν εἰς μνημεῖον νέον.

Ερ. Ἐμεινεν ὁ Χριστὸς εἰς τὸ μνημεῖον ;

Απ. Ὁχι· ἀλλὰ καθὼς τὸ εἶχεν ὑποσχεθῆ εἰς τοὺς Ἀποστόλους, ἀνέστη τὴν τρίτην ἡμέραν μετὰ τὸν θάνατόν του, καὶ ἐφάνη εἰς τοὺς μαθητάς του.

Ερ. Ἐμεινε πολὺν καιρὸν ὁ Χριστὸς ἐπάνω εἰς τὴν γῆν ἀφοῦ ἀνέστη ;

Απ. Ἐμεινεν ἡμέρας τεσσαράκοντα.

Ερ. Τί παρήγγειλεν εἰς τοὺς Ἀποστόλους πρὸ τοῦ ν' ἀφήσῃ τὸν κόσμον ;

Απ. Παρήγγειλεν εἰς αὐτοὺς νὰ ὑπάγωσι καὶ νὰ κηρῶσιν τὸ εὐαγγέλιον εἰς ὅλην τὴν γῆν.

Ερ. Τί συνέθη μετέπειτα εἰς τὸν Χριστόν ;

Απ. Ὁ Χριστὸς ἀνελήφθη εἰς τὸν οὐρανόν·

Ερ. Ἀφοῦ ἀνελήθη τί ἔστειλεν εἰς τοὺς Ἀποστόλους αὐτοῦ ;

Απ. Ἐστειλεν εἰς αὐτοὺς τὸ ἅγιον πνεῦμα δέκα ἡμέρας μετὰ τὴν ἀνάληψιν, ἡμέραν τῆς πεντηκοστῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΟΓΔΩΟΝ.

Περὶ τοῦ κηρύγματος τῶν Ἀποστόλων καὶ περὶ τῆς συστάσεως τῆς Χριστιανικῆς θρησκείας.

Ερ. Ποῦ ἐκήρυξαν πρῶτον οἱ Ἀπόστολοι τὸ Εὐαγγέλιον, ἀφοῦ ἔλαβον τὸ Ἅγιον Πνεῦμα ;

Απ. Οἱ Ἀπόστολοι ἐκήρυξαν πρῶτον τὸ Εὐαγγέλιον εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ πολλοὶ Ἰουδαῖοι ἐδέχθησαν τὴν Χριστιανικὴν πίστιν.

Ερ. Πῶς ἐβεβαίωσαν οἱ Ἀπόστολοι τὸ κήρυγμά των ;

Απ. Οἱ Ἀπόστολοι ἐβεβαίωσαν τὸ κήρυγμά των μὲ τὰ θαύματα.

Ερ. Ἐκήρυξαν οἱ Ἀπόστολοι κατ' ἀρχὰς τὸ Εὐαγγέλιον εἰς τοὺς ἔθνικοὺς ;

Απ. Ὅχι· αὐτοὶ διέτριψαν μερικὸν καιρὸν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ τὴν Ἰουδαίαν.

Ερ. Πότε ἤρχισε τὸ Εὐαγγέλιον νὰ κηρύττηται εἰς τοὺς ἔθνικοὺς ;

Απ. Ἀφοῦ ὁ Θεὸς ἐφανερώσεν εἰς τὸν Πέτρον δι' ἀποκαλύψεως ὅτι τὸ Εὐαγγέλιον ἔπρεπε νὰ κηρυχθῆ εἰς ὅλα τὰ ἔθνη.

Ερ. Τί ἔκαμαν τότε οἱ Ἀπόστολοι ;

Απ. Οἱ Ἀπόστολοι ὑπῆγαν νὰ κηρύξωσι τὴν Χριστιανικὴν πίστιν εἰς ὅλην τὴν γῆν.

Ερ. Δέν εὔρισκον Ἰουδαίους οἱ Ἀπόστολοι εἰς ἄλλα μέρη ὅπου περιήρχοντο ;

Απ. Οἱ Ἀπόστολοι εὔρισκον Ἰουδαίους σχεδόν πανταχοῦ καὶ εἰς αὐτοὺς ἐπήγαινον πρῶτοι.

Ερ. Ποῖοι ἦσαν αὐτοὶ οἱ Ἰουδαῖοι ;

Απ. Ἦσαν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους τῶν δέκα φυλῶν, οἱ ὁποῖοι εἶχαν διασπαρῆ πρὸ χρόνων πολλῶν εἰς ὅλον τὸν κόσμον.

Ερ. Δέν ἤρχοντο ὁμοῦ καὶ εἰς τοὺς ἐθνικοὺς οἱ Ἀπόστολοι ;

Απ. Ναί· οἱ Ἀπόστολοι ἐκάλουν ὅλους ἀδιαφόρως εἰς τὴν σωτηρίαν.

Ερ. Ποῖον ἐστάθη τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ κηρύγματος τῶν Ἀποστόλων καὶ τῶν πρώτων ὑπηρετῶν τοῦ Χριστοῦ ;

Απ. Μεγαλώτατος ἀριθμὸς ἀνθρώπων ἐδέχθη τὸν χριστιανισμόν εἰς διάφορα μέρη τοῦ κόσμου.

Ερ. Τί πρέπει νὰ σημειώσωμεν διὰ τὴν παράδοξον ταύτην ἐπίδοσιν τοῦ Εὐαγγελίου ;

Απ. Αὐτὴ ἡ ἐπίδοσις ἀποδεικνύει ὅτι εἶναι θεία τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ θρησκεία.

Ερ. Τίτι τρόπον ;

Απ. Ἐπειδὴ διὰ τῆς ἐπιδόσεως ταύτης ἐπληρώθη ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἶχε προειπεῖ ὁ Ἰησοῦς διὰ τὴν στερέωσιν τῆς βασιλείας του.

Ερ. Τί ἄλλα ἀξιοσημείωτον εὔρισκομεν εἰς τὴν ἐπίδοσιν ταύτην ;

Απ. Ὅτι πλῆθος ἄπειρον ἀνθρώπων ἐνηγγαλίσθη τὸν Χριστιανισμόν, μ' ὅλον ὅτι οἱ χριστιανοὶ τότε κατετρέχοντο.

Ερ. Τί συνέβη εἰς τοὺς Ἰουδαίους τὸν καιρὸν ἐκεῖνον ;

Απ. Ἡ Ἱερουσαλήμ ἐπάρθη καὶ κατεδαφίσθη ἀπὸ τοὺς

Ῥωμαίους, ὁ Ναὸς ἐκαύθη, καὶ πολλοὶ Ἰουδαῖοι ἐθανατώθησαν εἰς τοῦτον τὸν πόλεμον.

Ἐρ. Τί συνέβη εἰς τοὺς ἐπιλοίπους τοῦ ἔθνους τούτου;

Απ. Οἱ ἐπίλοιποι δισπάρησαν εἰς ὅλην τὴν γῆν.

Ἐρ. Πότε συνέζη ὁ ἐξολοθρευμὸς τῶν Ἰουδαίων;

Απ. Ὁ τελευταῖος ἐξολοθρευμὸς τῶν Ἰουδαίων συνέβη τεσσαράκοντα σχεδὸν χρόνους μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Κυρίου ἡμῶν, καθὼς αὐτὸς ῥητῶς τὸ εἶχε προειπεῖ.

Ἐρ. Ἠδυνήθησαν οἱ Ἰουδαῖοι νὰ σηκωθῶσιν ἀπὸ τὴν πῶσιν ταύτην;

Απ. Αὐτοὶ δὲν ἠδυνήθησαν ν' ἀποκατασταθῶσι ποτὲ εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τὴν πατρίδα των, ἀλλ' εὐρίσκονται μέχρι τὴν σήμερον δισπαρμένοι.

Ἐρ. Διατί ἐπαίδευσεν ὁ Θεὸς τόσο ἀστυχερὰ τὸ ἔθνος τοῦτο;

Απ. Διότι ἀπέβαλαν τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν.

Ἐρ. Ἀπεβλήθησαν οἱ Ἰουδαῖοι διὰ παντὸς ἀπὸ τὸν Θεόν;

Απ. Ὁχι· ὁ Ἀπόστολος Παῦλος μᾶς διδάσκει ὅτι αὐτὸ τὸ ἔθνος θέλει ἐπιστρέψει ποτὲ, καὶ ὅτι ὁ Θεὸς θέλει τὸ δεχθῆναι πάλιν εἰς τὴν διαθήκην του.

Ἐρ. Τί κέρδος λαμβάνει ὡς τόσο ἡ χριστιανικὴ θρησκεία ἀπὸ τὸν διασκορπισμὸν καὶ τὴν ἀπιστίαν τῶν Ἰουδαίων;

Απ. Αὕτῃ λαμβάνει κέρδος τοῦτο, ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι ἂν καὶ ἐχθροὶ τῆς θρησκείας ἡμῶν, εἶναι μάρτυρες ἀξιόπιστοι τῆς ἀρχαιότητος καὶ τῆς θεϊότητος τῶν βιβλίων τῆς παλαιᾶς διαθήκης καὶ τῶν προφητειῶν· ἐπειδὴ αὐτοὶ δέχονται τὰ βιβλία καὶ τὰς προφητείας αὐτὰς καθὼς καὶ ἡμεῖς.

Ἐρ. Τί βλέπομεν πρὸς τούτους εἰς τὴν διασπορὰν τῶν Ἰουδαίων;

Απ. Μίαν φανεράν πλήρωσιν τῶν προφητειῶν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΝΝΑΤΟΝ.

Σύνοψις τῆς Χριστιανικῆς θρησκείας.

Ερ. Τί πρέπει νὰ σημειώσωμεν διὰ νὰ γνωρίζωμεν ἀκριβέστερον τὴν θρησκείαν τὴν ὁποίαν κηρύττουσιν οἱ Ἀπόστολοι ;

Απ. Πρέπει νὰ ἠξεύρωμεν τί ἐζήτουν οἱ Ἀπόστολοι ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, καὶ τί ὑπέσχεοντο εἰς αὐτούς.

Ερ. Τί ἐζήτουν οἱ Ἀπόστολοι ;

Απ. Δύο πράγματα ἐζήτουν οἱ Ἀπόστολοι ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, ἤγουν τὸ νὰ πιστεύσωσι καὶ νὰ μετανοήσωσιν.

Ερ. Εἰς ποῖον ἐδίδασκον τοὺς ἀνθρώπους νὰ πιστεύσωσιν ;

Απ. Εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τὸν Χριστόν.

Ερ. Τί ἔπρεπε νὰ κάμωσιν οἱ ἔθνικοι ἐξαιρέτως ;

Απ. Οἱ ἔθνικοι ἔπρεπε ν' ἀρνηθῶσι τὴν εἰδωλολατρείαν καὶ νὰ ὑποσχεθῶσι νὰ προσκυνῶσι καὶ νὰ λατρεύωσι μόνον τὸν ἀληθινὸν Θεόν.

Ερ. Τί ἔπρεπε νὰ κάμωσιν οἱ Ἰουδαῖοι ;

Απ. Οἱ Ἰουδαῖοι ἔπρεπε νὰ πιστεύσωσιν ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἦτον ὁ Μεσσίας, ἤγουν ὁ μέγας λυτρωτὴς, τὸν ὁποῖον εἶχαν ὑποσχεθῆ εἰς αὐτούς οἱ προφῆται.

Ερ. Τί ἐκήρυττον οἱ Ἀπόστολοι ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ ;

Απ. Ὅτι ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον διὰ νὰ ἐξαγοράσῃ τοὺς ἀνθρώπους.

Ερ. Ἀπὸ ποῖον ἦλθε νὰ ἐξαγοράσῃ καὶ νὰ ἐλευθερώσῃ τοὺς ἀνθρώπους ὁ Ἰησοῦς Χριστός ;

Απ. Ἦλθε νὰ τοὺς ἐλευθερώσῃ ἀπὸ τὰς ἁμαρτίας των, ἀπὸ τὴν καταδίκην, καὶ ἀπὸ τὸν αἰώνιον θάνατον.

Ερ. Καὶ τί ἐπροξένησεν ὁ Χριστὸς εἰς ἐκείνους ὅσοι πιστεύουσιν εἰς αὐτόν;

Απ. Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἐπροξένησεν εἰς αὐτούς, τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ κληρονομήσωσι τὴν αἰώνιον ζωὴν.

Ερ. Ποῖον εἶναι τὸ δεύτερον τὸ ὁποῖον ἐζήτησαν οἱ Ἀπόστολοι ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους;

Απ. Τὸ νὰ μετανοήσωσι καὶ ἀλλάξωσι διαγωγὴν.

Ερ. Εἰς πῶσαν κατάστασιν ἦσαν οἱ ἄνθρωποι τότε;

Απ. Οἱ ἄνθρωποι ἦσαν κατὰ πολλὰ διεφθαρμένοι καὶ εἰς πᾶν εἶδος κακίας προσηλωμένοι.

Ερ. Πῶς ἦσαν τὰ κυριώτερα ἁμαρτήματα; τὰ ὁποῖα ἐβασίλευσαν εἰς τὸν κόσμον τότε;

Απ. Τὰ κυριώτερα ἁμαρτήματα ἦσαν ἡ ἀσέβεια, ἡ ἀκαθαρσία, ἡ ἀκρασία, ἡ ἀσπλαγχνία, ἡ ἀδικία, ἡ πλεονεξία καὶ ἡ ὑπερηφάνεια.

Ερ. Τί ἐπρεπε νὰ κάμωσιν ὅσοι ἤθελον νὰ συγκαταθῶσιν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἢ γουὺν νὰ γίνωσιν μέλη τῆς Χριστιανικῆς ἐκκλησίας;

Απ. Ἐπρεπε νὰ ἀρνηθῶσιν δημοσίως ὅλα αὐτὰ τὰ ἁμαρτήματα, καὶ νὰ ὑποσχεθῶσιν νὰ ζῶσιν κατὰ τὰς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ.

Ερ. Τί ὑπέσχοντο οἱ Ἀπόστολοι εἰς ἐκείνους ὅσοι ἤθελον πιστεύσει εἰς τὸν Θεὸν καὶ μετανοήσει;

Απ. Οἱ Ἀπόστολοι ὑπέσχοντο εἰς αὐτούς δύο μεγάλας ὑποσχέσεις.

Ερ. Ποία ἦτον ἡ πρώτη ὑπόσχεσις.

Απ. Ἡ πρώτη ὑπόσχεσις τῶν ἀποστόλων ἦτο ὅτι ὁ Θεὸς ἐμελλε νὰ συγχωρήσῃ τὰς ἁμαρτίας ὅσας εἶχον πράξει.

πρὸ τοῦ νὰ καλεσθῶσιν εἰς τὴν Χριστιανικὴν θρησκείαν.

ΕΡ. Ποία ἦτον ἡ δετέρα ὑπόσχεσις;

Απ. Ἡ δευτέρα ὑπόσχεσις ἦτον, ὅτι ὁ Θεὸς ἐμελλε νὰ τοὺς δεχθῇ εἰς τὴν διαθήκην του, καὶ νὰ δώσῃ τὴν αἰώνιον ζωὴν εἰς αὐτούς.

ΕΡ. Πῶς ἐκυροῦντο αὐταὶ αἱ ὑποσχέσεις;

Απ. ἐκυροῦντο διὰ τοῦ βαπτίσματος.

ΕΡ. Ποίας ἀπειλὰς ἔκαμον οἱ Ἀπόστολοι εἰς ἐκείνους ὅσοι δὲν ἤθελον νὰ πιστεύσωσιν εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν;

Απ. Οἱ ἀπόστολοι ἔλεγον εἰς αὐτούς, ὅτι ἐμελλον νὰ ἀποκλεισθῶσιν ἀπὸ τὴν σωτηρίαν καὶ νὰ καταδιωχθῶσιν εἰς τὸν αἰώνιον θάνατον.

ΕΡ. Ποῖον εἶναι λοιπὸν τὸ χρέος ἐκείνων, ὅσοι γνωρίζουσι τὴν θεϊαν ταύτην θρησκείαν τὴν ὁποίαν ἐκήρυξαν οἱ Ἀπόστολοι;

Απ. Τὸ χρέος των εἶναι νὰ τὴν ἀγαπῶσι, νὰ ἦναι εἰς αὐτὴν προσκολλημένοι, καὶ νὰ πράττωσιν ὅσα αὐτὴ προσάσσει.

ΕΡ. Καὶ τί κέρδος θέλομεν λάβει ἀπὸ τοῦτο;

Απ. Θέλομεν ἀποκτήσει διὰ τοῦτο τὴν οὐράνιον δόξαν καὶ μακαριότητα.

ΕΡ. Πότε θέλομεν γίνεαι μέτοχοι ταύτης τῆς δόξης;

Απ. Τὴν τελευταίαν ἡμέραν, ὅταν ἔλθῃ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς νὰ κρίνῃ τὸν κόσμον.

ἘΡ ὅτιπερ Ἀ ιωτ δμγ Γ

Γ Ε Λ Ο Σ

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Πρὸς τοὺς ΚΚ. Δημοδιδασκάλους.

Εἰς τὸ Τυπογραφεῖον καὶ Βιβλιοπωλεῖον α ἡ Ἄρκα-
δία », εὐρίσκονται ὅλα ἀνεξαιρέτως τὰ πρὸς χρῆσιν
τῶν Δημοτικῶν Σχολείων βιβλία, ἅτινα ἐξετυπώθησαν
ἀρτίως μετὰ μεγίστης τελειότητος καὶ ἀκριβείας, με-
νέους χαρακτῆρας καὶ τύπον καθαρότατον, πωλούμενα
εἰς εὐτελεστάτας τιμὰς.

Εὐρίσκονται δὲ πρὸς τούτοις καὶ ἅπαντα τὰ πρὸς
χρῆσιν τῶν Ἑλληνικῶν Σχολείων καὶ τῶν Γυμνασίων,
ὡς καὶ παντὸς ἄλλου εἶδους βιβλία, οἷον Ἐκκλησια-
στικά, Μυθιστορικά, Λεξικά κλπ. πωλούμενα καὶ
ταῦτα εἰς μετριωτάτας τιμὰς.

Τιμᾶται Λεπτὰ 25.